

4) Første behandling af lovforslag nr. L 229:

Forslag til lov om miljø og gensplejsning m.v.

(Fremsat 2/4 86).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 230:

Forslag til lov om gensplejsning m.v. vedrørende jordbrugsproduktion m.v.

(Fremsat 2/4 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Jytte Hilden (S):**

I det sidste nummer af ugebladet Ingeniøren er der på den muntre side en lille historie om et firma, der brugte gensplejsede baktusser på taget for at efterprøve noget med hensyn til antifrost. Firmaet blev skarpt irettesat af de myndigheder, som skal irrettesætte noget sådant, og så sagde de: det var slet ikke for at afprøve baktusserne, men det var faktisk for at afprøve taget.

Når jeg trækker denne lille historie frem, er det for at antyde, at de forslag, vi i dag har til behandling, selvfølgelig kan klares på den muntre side, men når vi har en stor debat i dag om gensplejsning, er det, fordi en meget stor del af befolkningen føler sig meget utryk, hvis vi ikke får nogle regler på dette område.

Derfor vil jeg da indlede med at takke miljøministeren, fordi han til den tid, som vi bad om efter en forespørgsel her i folketinget, er kommet med et meget velgennearbejdet lovforslag, fordi det rammer ned et sted, hvor der faktisk er brug for nogle regler. Bioteknologien giver jo, som ministeren meget lyrisk skriver i sin fremsættelsestale, både nogle løfter og nogle trusler. Løfterne hører vi kun om som lyrik, hvorimod truslerne er det, som dette forslag drejer sig om, nemlig hvordan kontrollen, tilsynet, klagemulighederne og strafammerne skal være.

De gode ting ved dette lovforslag er, at virksomhederne kan få tidsbegrænsede tilladelser i visse tilfælde. Der vil også være tale om, at man kan tilbagetrække en tilladelse,

hvis man mener, det er farligt. Der vil være adgang for myndighederne til virksomheder, eventuelt endda ved politiets hjælp, hvis det ikke skulle kunne lade sig gøre på anden måde, og der vil være tale om, at der skal opkræves et gebyr for den ekstra byrde, som industrien på denne måde lægger på os alle sammen, og det er gode ting.

Hvad angår gebyret, er det for socialdemokratiet helt klart en forudsætning for lovgivning af denne art på dette område og på en lang række andre miljøområder, at det erhverv, som sviner, også skal betale for den ekstra byrde, som lægges på de offentlige myndigheder. Om det så skal være som et gebyr, om det skal være til en fond, om det skal være som afgifter på diverse produkter, har vi ikke lagt os fast på, men der er tale om ganske betydelige beløb, som skal betales, for at det offentlige kan leve op til sine forpligtelser på dette område, det vil sige, for at det offentlige kan uddanne personale, for at den forskningsekspertise, som skal findes bl.a. på vores universiteter og højere læreanstalter, kan være fuldt på højde med den ekspertise, som findes i industrien. Derfor vil jeg spørge ministeren, om han vil løfte lidt mere af sløret for gebyrets størrelse o.lign.

I lovforslaget er der tale om to måder, hvorpå disse gensplejsede organismer kan komme uden for produktionsvirksomheden. Der kan være tale om udslip f.eks. gennem spildevand, og der kan være tale om decideret udsætning af bakterier el.lign. for at opnå et eller andet ganske givet udmærket formål.

Hvad angår udsætning, står der i lovforslaget, at dette skal administreres centralt, og det er vi bestemt tilhængere af. Hvad angår det, der hedder udslippet, er filosofien i lovforslaget, at det på samme måde som den gældende miljølovgivning skal administreres decentralt, dvs. af amterne og i dette område af hovedstadsrådet.

Men der er for os at se et problem i det spørgsmål. Allerede sidste år, da Novo i Kalundborg skulle have tilladelse af Vestsjællands amt, skønnede man fra de amtslige myndigheder deroppe, at dette var så vanskelig en sag, at man måtte bede om støtte og hjælp i miljøministeriet. Det fik man rent faktisk også, men vi finder, det er betænkeligt allerede nu så kort tid efter en sådan erfaring at sige, at hele dette kæmpeområde – godt nok stadig væk med støtte og hjælp fra